

לֹא:

עין משפט
גר מצודה

קָלָב א ב ג ד ה' מִי פִינָה
מִחֵל מִשְׁתָּלִין וּמִתָּה
הִלָּלֵם כּוּשִׁיעַ יֶד פִּינָה
רַם שְׁפָף א:
קָלָב ו מִי שֶׁסָּר הָלָל יֵא
כּוּשִׁיעַ יֶד פִּינָה עֲרֵה
שְׁפָף ג:
קָלָב ו מִי מִחֵל מִשְׁתָּלִין
וּמִתָּה הָלָל (כַּחַם שֶׁפִּי
כֵּן) כּוּשִׁיעַ יֶד פִּי רַחֵם שְׁפִי
ט:
קָלָב ח ט מִי שֶׁסָּר הִלָּלֵם
כּוּשִׁיעַ יֶד פִּינָה י:
קָלָב י מִי שֶׁסָּר הִלָּלֵם ו
כּוּשִׁיעַ יֶד פִּינָה י:
קָלָב כ מִי שֶׁסָּר הָלָל כּוּשִׁיעַ
יֶד פִּינָה י:

שייפה מקובצת

(ב) פרשיותיו סתומה:
 (ג) תיבת יחפור נמחק:
 (ד) כשאר כתיבות: (ד) כשירה
 כזה

והיו הדברים
האלה אשר אני
מצד

וזהו
הדברים האלה
אשר אנכי מצוץ

ו | כזה
היו הדברים האלה
אשר אנכי
משך

לעת לרוב כימי העומים
על הארץ

לעת ללב מימי העמים

על הארץ
 פ' שמע הסיר ומחיד
 התורה היינו שמעיו רוח
 כאמצע ויש כתב משני
 צדין אי נמי מצח תלק
 בראש השיטה: י' קלף שהוא
 נקלף:

פ' קאמער בששנתינו ב' י' האי' גוונא דייק פ' בתרא דכמוצות (דף קט.) גבי כל מקום שאמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון וחומה דפ' בירה (שם דף ט:) גבי כל מקום שאמר מואל שיש שולחנים ואחד מברעי הלכה דברי המכריע מוז מחולי מטעניות ווא

ספרד איתא ה"מ נחמתינן אבל
בברייתא לא ויש לומר כיון דלאחר מון
מקולי משמטות שהיא מנהגה לא כאלו
ספרד נמשמטין ה' ומזה קשה דכתי
כללות דכפ' מי שהולאיוהו (שערינו) כ
הקאמר רבי מאיר ורבי יהודה הלכה
כר' יהודה ר' יהודה ור' יוסי הלכה כר'
יוסי אמרין כ' סד' לא הני מילי נחמתי
ולא כר' ברייתא לא א"ר דלא קאמר
נחמטמי ושמה שאני ההם דלא קאמר
לא מקום. מ"ר: ה"א דאפי' ר' דא
דא אפי' נחמט דס"ת כשר כלא
כאפי' נחמט ר"מ כהנא דלאמר פרק
המונאלין יין (שנה דף עט: ושם) גבי כ'
על הגייל ועל הדוכוסקטוס שביה
משמע אבל דיפתרא דמילת וקמי' ולא
משמע פ"ה (מיקרן ספר) ונ"ל דסוטה
דף ה' א' אמרין יין כותבין פרשת סוטה
לא על הלוח ולא על הנייר ולא על
הדפתרא אלא על המגילה שנה' בספר
וה"ש ס"ת נקרא ספר פ"ה כ' בלאמר
במס' סופרים יין כותבין לא על הנייר
ולא על הדפתרא ומיהו מחוק לא גרס
היה בספר המונאלין יין (שנה דף עט:)
הקמי' על הנייר על המגילת פסולה
ולא הקמי' מחוק ועוד קשה היקור לא
כותבין ס"ת על הקלפים שלנו ה' אינם
נמשמטין וכן גיטין שאני כותבין בקלפין
שלונו דכפ' ה' [שני] דגטין (דף יט.) משמע
בדוקא דלודי' ומפרש לא לא אפי'
לא דיכול ללודי' ומפרש לא לא אפי'
שלונו חשיב כאפי' מדע דהא קמן דאין
יכול ללודי' והא דמשמע בגיטין בדלא
אפי' יכול ללודי' היינו בקלפים שלהם
שלונו עושים כהם מיקור לא עיפוז

[illegible]

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

מ' קאמך כענשניו. דעמעט מענה ולא בריתא: קרע הכא בעשי
שטיין. אס נחקרע גליין של ספר חוריה ונכנס הקרע בעשי שטיין
נבחון הכתב יתפור: בעלג אל יתפור. אלא ילקח את היריעה:
עשיא. הלא יזן מניחא הייעה: אפילו. הוי שחור בעשיא. אפילו

מחוקן הקלף בעפנין שקורין גלישׁ:
והני מילי. דמוסר: בגידין. ב׳ יתפור
אכל לא בגרדים פינדיג׳ גלע׳׳:
בין דף לקד. אס נקע ער כננד
הכנז שאליו היה ככתב היה יותר
מג׳ שטיין: ובין שיטע לשיטע. אס
נקע יתפור או לא יתפור: שמים
שמי חצרות שיטע שיטע חס
שמי חצרות: שמים (6). ב׳ ו׳ ב׳ ו׳
ב׳ ו׳ מא׳: כל שכן. דכשרה שעשאה
כשרה לשו ישי משה שטיין אחת
אשרה ושיטע אחת קצרה שטיין ממלא
כל השטים: או שירה כמשה. ככתב
השירה כשאר ׀ החצרות אריה על גבי
אריה: שמים שלש ואחת. היינו
כשירה (7). שאל יעשנה כקובה.
מה ׀: כהלך רחב מלמעלה
וקר מלמעלה דהיינו אחת
שמים שלש: וכן. שלש שמים ואחת
מה ׀: על ההלך בששים
אחרונה אלא שמי חצרות הללו: כסוף
שיטע. היו מחמילין לשיטע אחרונה
מה ׀: כמחמילין
שיטע אחרונה מה ׀:
מ״ד כסוף שיטע. כדי
שהו שמים על ההלך דשמע דכתיב
יכנסו שמים על ההלך כן יאריך
ימיכם: ומ״ד כמחמילין ששים. כלומר
בני דרחוקי ארך משמים דהיינו משמע
כי היכי דמרחקא שמים מארך כן
יאריכו ימיכם: דכריך לה מאחד כלמי
שמע. לאחר שנכתבה חופלה מלא
שחל לך יימו כשחמיה דגלות והיינו

ומאחד כלפי שמע שראש השורה שמע ישראל וסופו יי אחד והתחיל
לנפלה מאחד וקופל וזה עד שמע יא: **דוכוסטוט**. קלף
ו' שלא נקף: **כמין דף**. כמין עמוד שנספרים ארובו וקצרה:
אמרתי

שאה בשירה. מנאן משמע הא דתניא ב'פ' הוהו (שם דף קג):
וזכרנו חובה דהא נכלו גימור ב'ס' מיירי דהא מקומינהו לה הכא ב'ס'
לה אלא שספרים נכתבין בכל לשון ומגילה עד שחזה כתובה באשורית
ב'ס' וזמתי קשה דב'פ'ק דמגילה (דף טז:) מניח מקרא שכתבו מרגום
ב' אשורית על הספר ובידו ומוקי לה דב' אש' בשאר ספרים ר' יהודה
לא לגבי הא דשרי בכל לשון אבל בדיו לא שמשכן דפליגי ונראה לפרש
ב'ס' חס' ופ'י שיש כאן ארורות מזילין אותן א"ש' ש' נכתבו חלשכין
אין הלכה אבל לא כל מינטיא ליה אין ימתי לקרות בזה א' לא ואלת'
היו כתובין מרגום ובכל לשון אין מזילין למ"ד אין ימתיין לקרות בזה
קוטרעס כלן א' לפרש הא דלמר דבבב' בזהו (דף טז.) ג'י כרס
ב'יני שמי השורות שחיס. שחיס. **ועושה** ר'שיותי: **חטוטות**.
אמר דכסוף שיעה א"ש' שאין כתוב כלום י"א ח"כ. מ"י: **רבי** שחטות.
ו' היה שאמר דברים הרבה משמו בשאר מקומות כדאשכחן נמי לעיל (ל'):
על המהק וכן ב'פ'ק דקדושין (דף מד.) ^ז גמרא ויכלד שיהא הספק משל
ו' יוממה דכפר' המזילין י' (שבת דף עט:) כתוב בכל הספרים אמר רבי
מזירי דבשרא מאיר לאין אקמר ר"מ שחט עשות סופר י' בכל הספרים
קמני אדוכוסטוט והסם מני אקלף והיה נראה לומר דמרי מנאי אליבא
מיה ששני מרי מנאי אליבא דרשב"א: **הא** ששני דמרי י'ו ומיה י' למהק
אלה הקלף וקמני דמרי הכא היינו א' אדוכוסטוט דמנפסיעין נמי א'
אלה הקלף וקמני דמרי הכא היינו א' אדוכוסטוט דמנפסיעין נמי א':

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. כי כגובה שמנים על
הארץ גבר חסדו על
ימאיו: תהלים קג יא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שמים ושלש
כ"ר ר"ל ב' כ"ז ונ' כ"ז:

גליון הש"ס

גם' הא דלא אשיצן.
בהרף הגי הא דאשיצן הא
דלא אשיצן:

לעזי רש"י

גל"ש (גלי"ש), עפצים
(גידולים טפיליים בעלה
האלון).
מינרליש (מינרליש).
ציציות (הטבעיות של
הבר).

מוסף רש"י

עֲשֵׂאָה בְּשִׁירָה. כַּחֲמֵס
לְפָנֶיךָ בְּדִלּוֹנִין אֶרֶץ וּלְבִינָה
(שְׁבַח קִנִּי).